

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se
primesc. — Manuscrise nu se
reținut.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anușuri:
In Viena: M. Dukas, Hermann
Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppelski
Nachfolger; Anton Oppelski, J.
Danner. In Budapesta: A. V.
Goldberger, Kiskam Bernat. In
București: Agence Havas. Suc-
ursale de România: In Ham-
burg: Karoly & Liebmann.
Prețul inserțiunilor: o seriă
gazetă pe o coloană 8 cr. și
10 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 8-a o
seriă 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” ieșe în m-care zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 3 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colecterilor.
ADMINISTRAȚIUNEA PENTRU BRAȘOV
Administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etagiul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 11.

Brașov, Luni-Marti, 16 (28) Ianuarie

1896.

Cianadiane.

In ședința de Sâmbătă a ca-
merei ungare au venit la rând pe-
tițiile acelor municipii, cari în frunte
cu comitatul Cianad pețiționat,
ca să se decreteze maghiarisarea
ex officio a școlilor populare confe-
sionale prin prefacerea lor în școle
de stat.

Spiritul, în care a urmat dis-
cusiunea în această cestiune, a fost la
înălțimea avântului extra-ordinar, ce
l'a luat șovinismul unguresc în anul
Domnului numit al mileniului.

Nu-i de lipsă să intrăm în me-
ritul acestei discusiuni, ci va fi de
ajuns să dăm cetitorilor în totă scur-
țimea resumatul celor ce s'au vorbit
în această privință în ședința de Sâmb-
ătă. De aci se va pute lumina și
orienta fiă-care în destul.

Etă cum a urmat discusiunea,
după ce s'au pus la ordinea zilei
petițiunile pentru trecerea instruc-
țiunii publice în mâinile statului:

Raportorul Carol Szász dice, că aceste
petițiuni pun pondul principal pe creșterea
națională. In ele se spune, că mai există
mulți învățători, cari nu vorbesc limba ma-
ghiară și nu preleg în spirit național, la
ceea ce ar fi foarte mult de vină *veleitățile*
naționalităților. Comisiunea propune, ca pe-
tițiunile să se predă spre studiere mi-
nistrului de culte.

Geza Polonyi: Există numai două
partide în Ungaria, cari au luat în pro-
gramul lor instrucțiunea confesională, adică
partida populară și naționalitățile. De aceea
nu trebuie cruțată nici o jertfă, ca instruc-
țiunea populară să trecă în mâinile statului.
Vorbitorul propune ca ministrul de culte
să așternă un proiect de lege privitor la
ștergerea instrucțiunii confesionale și intro-
ducerea instrucțiunii de stat.

Ministrul de culte și instrucțiune pu-
blică Iuliu Wlassics: Spune, că cestiunea
sulevată în petițiunii este de foarte mare în-
semnătate. Statul ridică școle populare
acolo unde este trebuință, deoarece se scie
prea bine, că între 16,681 de școle popo-

rale numai 1096 sunt de stat și numai 18%
sunt de natură neconfesională; și că dintre
2.270,000 de copii obligați la școlă, numai
100,000 învață în școlile de stat. Mai de-
parte se scie, că școlile de stat se înmul-
țesc încet, și că sunt ani în cari numărul
școlilor populare de stat nu se înmulțesc
de loc; că 2% dintre învățători nu sciu
unguresc; că în 652 școle gr. cat., în 846
gr. or. și în 234 evang. luter. instrucțiunea
în limba maghiară se face fără de nici un
resultat; și că în fine în numeroase locuri
școlile populare sunt cuiburi de panslavism și
dacoromânism.

Reasumându-se toate aceste, statul face
tot ce poate în favorul instrucțiunii de stat,
dér, decât petițiunile intenționază, ca statul
să susțină toate școlile populare, atunci el
acesta n'o poate aproba din punct de ve-
dere financiar și din punctul de vedere al
oportunității; deore-ce trecerea a 16,681 de
școle populare în administrația statului ar
cere suma de 25—30 milioane floreni.

Guvernul însă se va năsi de-a schimba
procederea disciplinară privitor la *machina-*
țiunile și agitațiunile dușmănoase statului,
deore-ce procederea autorităților confesio-
nale nu se întimplă cu destulă stricteță; mai
departe guvernul va ridica școle de
stat în acele comune, unde maghiarismul
este în minoritate și este espus pericolului
amalgamării. Cere să se primască propu-
nerea comisiunii petiționare. Se primesc!

CRONICA POLITICĂ.

15 (27) Ianuarie.

Consiliul ministerial ungar, la propu-
nerea ministrului de culte s'a exprimat în
principiu pentru sprijinirea preparandiilor
confesionale. Suma care se va pune spre
acest scop la dispoziția ministrului de culte,
va fi — 3000 fl. Se înțelege, că subven-
țiunile se vor distribui numai cu următoarea
condițiune, statorită de guvern: „ca admi-
nistrațiunea statului să potă avea o anumită
influență asupra respectivelor institute”. Bravo
Wlassics!

După datele culese la Direcțiunea
generală a vânilor, asupra mișcării co-

merciale a României cu Austro-Ungaria
în timp de 10 ani, dela 1885 până la 1894
inclusive reiese, că totalul mărfurilor im-
portate de România din Austro-Ungaria
și exportate de România în Austro-Unga-
ria, se uroă la suma de 1,120,381,850 lei;
că din această sumă 806,420,161 lei apar-
țin comerțului de importatiune, ér comer-
ciul de exportatiune este reprezentat nu-
mai prin cifra de 313 milioane. Astfel pe
când valoarea mărfurilor importate din
Austro-Ungaria în țara românească este
apropie egală cu aceea a mărfurilor impor-
tate din Anglia, valoarea mărfurilor ce
vinde România Austriei, de abia atinge
proportțiunea de 11 la sută din valoarea
produselor agricole exportate. Cu alte cu-
vinte, Austria a vândut României produse
manufacturale pentru 500,000,000 mai mult
decât valoarea produselor agricole ce a
cumpărat din România; adică în această
periodă de 10 ani România a plătit numai
Austro-Ungariei un tribut de-o jumătate mi-
liard. Disproporțiunea aceasta, dice „Curierul
Financiar” din Bucuracsi, provine esclusiv
dela șicanele ce face Ungaria produselor
române la intrarea lor în acea țară. Aceste
șicane păgubesc atât România, cât și pe
însăși morile ungare, cari ne mai putând
amesteca grăurile ungare cu grăurile ro-
mâne pentru a produce o făină mai bună,
amenință cu ruina. Aceleași șicane se ob-
servă și la esportul de vite al României,
cari nu pot pătrunde prin Ungaria la
Viena, făcând ca astfel să sufere și Ro-
mânia și târgul Vienei, care nu odată
s'a ridicat în contra acestor șicane.

Diarul engles „Daily Chronicle” pri-
mesce din Constantinopole depeșă, că în
Arabkin au fost masacrați peste două mii de
Armeni în modul cel mai îngrozitor, și par-
tea orașului locuită de Armeni a fost arsă.

D. G. Palladi, ministrul român al do-
menielor a depus Marți pe biroul Sena-
tului proiectul de lege pentru modificarea
unor articole din legea pentru vânzarea
honorarilor statului român în loturi. Acest
proiect cooprinde câte-va modificări însem-
nate, între altele acelea ale articolelor 2,

17 și 35. Ast-fel loturile, în loc d'a fi de
5, 10 și 25 de hectare, vor fi numai de 5
hectare. Preoții și învățătorii nu vor fi
escluși, ca până acum, dela cumpărarea de
loturi.

Proiectul de lege prezentat camerei
române de D. General Budișteanu, ministru
de reșel, prevede următoarele sporiri de
solde pentru oficerii români: Pentru gene-
ral de div. 1450 lei lunar; pentru general
de brigadă 1200 lei lunar; pentru colonel
950 lei lunar; pentru loc.-colonel 720 lei
lunar; pentru maior 550 lei lunar; pentru
sub-locotenent 300 lei lunar; pentru insp.
de musică 460 lei lunar; pentru șef de
musică 200 lei lunar; pentru sub-ofic. de
adm. 120 lei lunar; pentru elev gard de
geniu 100 lei lunar. In total sporul la bud-
get va fi de 1.500.000 lei numai din solde,
și de 3 milioane împreună cu alte sporiri
pe exercițiul 1896/97.

Prima bibliotecă română ambulanta.

Eri, după cum s'a anunțat în numărul
precedent al „Gazetei”, s'a inaugurat și
predat în folosința poporului român din
comuna Feldiôra, lângă Brașov, prima bi-
bliotecă română ambulanta, înființată pentru
popor de către Comitetul din Brașov al
Asociațiunii transilvane.

Biblioteca se trimisese la Feldiôra cu
două zile înainte, deschiderea și presen-
tarea ei poporului s'a făcut însă numai eri
prin membrul din comitet, d-l Gr. Maior,
care în acest scop a mers anume la Fel-
diôra.

Românii feldiôreni, cari așteptaseră acest
moment cu un fel de nerăbdare, ținură să
dea actului un timbru solemn, — lucru,
ce nu li-a succed tocmai în măsura dorită
și proiectată de ei, deore-ce întrevinind
eri un oas de mörte în familia d-lui înv-
țator și dirigent de oor St. Taus, n'a pu-
tut coopera la această serbare și corul plu-
garilor, care este fală și podoba Românilor
din Feldiôra.

Inaugurarea s'a făcut în edificiul fru-
moșei școle românești, care era înșesată
de popor. D-l Maior într'o vorbire mai

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Namman Abbas.

De C. Tanera.
(Urmare).

In curând Namman Abbas, călărind
în galop, dispăru dinaintea ochilor veri-
șorului său. Maronitul nici-odată nu plăcă
alt-mintrelea, când călăresce, decât numai
în galop. Călăritul lin este usat în Siria
numai atunci, decât călărețul dă peste dru-
muri foarte rele, deluri piezișe sau abisuri
periculoșe.

Jos la țermurul mării mediterane se
revărsau rațele soarelui. Imprejurimea ora-
șului Beirut este o adevărată grădină.
Frăgari, pe cari se acată vițe de via, olivi,
pomi, banani se înșchimbă cu plante de
decorațiune și cu plante cațărătoare. Case
întregi sunt acoperite cu glicinie admira-
bile și cu rose mirositoare. Prin peisagiul
acesta colorat se väd ici-colo strecurându-se
dumbrăvi de pinii, asemenea unor conturi
de umbră, și din verdăța acesta se ridică
casele albe, moșeele și bisericile din Beirut.
Icoana acesta minunată este încunjurată la

Nord, Vest și Sud de marea albastră
estinsă, ér la Ost de lanțul imosanților
munți ai Libanonului, cu cöstele și stân-
cile lor roșie-brune și cu piscurile lor aco-
perite cu zăpadă.

Prin acest ținut călărea Maronitul
fără nici o amănare. El se oprise în Bei-
rut mai lung decât era îndatinat, și acum
voia să câștige timpul pierdut. Tot într'un
galop percurse el drumul prin pădurea de
pinii, numită el Hersch, până la monu-
mentul lui Franco-Pașa. De-acolo se în-
cepea suișul; acum trebuia să călărească
numai în pași. Jumătate din înălțimea mun-
telui stătea acum liberă înaintea ochilor săi,
de-asupra satului Azeja se începeau însă norii
deși, așa încât jumătatea din sus a Liba-
nonului trebuia să-o percurgă prin cötă.

Namman Abbas însă, nu-și făcea nici
o grije, ci călărea mai departe cu curajul.
In örând fii încunjurat de cötă, așa încât
el nu mai putea vedé decât cel mult în de-
părtare de 10—20 de pași. Cu toate acestea
treoënd el călare pe lângă hanurile (birt)
esch-Schekh Mahmud, Budochaus și Kuwese,
el Hamra, le cunoscu și tot-deuna scia
unde se află. După 3 ore el trecu prin

stratul de cötă. Acum ajunse în regiunea
sălbatică a stâncilor. Cu toate că el acum
putea vedea mai departe, totuși călăritul
deveni acum pas de pas mai periculos, de-
ore-ce se pornise un vânt aspru și pu-
ternic, care aducea zăpadă. Sdrăvénul bär-
bat resistă sălbătăcimii viscolului, și armé-
sarul său din timp în timp își scutura ză-
pada de pe cömă. Cu oät se suia mai sus,
cu atât privirea îi era mai liberă și numai
icf și oolea trecea câte-un nouaș peste
drum. La spatele călărețului părea, că se
intinde o mare nemărginită sură. Înaintea
lui se ridicau stâncile acoperite cu gheață
și zăpadă în totă pompa lor sălbatică-ro-
mantică. Câte-odată Abbas trebuia să-și
plece capul și să-l ascundă în mantilă, de-
ore ce vântul îi sufla zăpada rece în față,
așa, încât îi era imposibil să privescă în ai-
naintea sa.

Astfel ajunse el la hanul Mischir.
Acolo poposi pentru de-ași aduna nouă pu-
teri, căci acum se începea cea mai grea
parte a drumului. După o jumătate de öră
incălecă din nou. După 40 de minute
ajunse pe vârful pasului la o muchie de
stâncă, de care se temeau toți locuitorii

din acel ținut. Auleo, cum fluera viscolul,
cum sburau fulgii de zăpadă de-a lungul
cömelor de stânci, cum se uroau örăși în
sus, și numai departe, departe, cădeau colo
jos în vale, unde vântul nu mai avea atât
de mare putere!

Namman Abbas privea cu ochi ou-
noscători la tempestatea acesta sălbatică.
Pân' acum fusese încă acoperit de păretele
de stâncă, în curând însă, trebuia să esă
afară la orcan. Strânse mai bine zăbrelele
armésarului și îndreptă animalul fidel, ca
să trecă aproape lipit de păretele stâncii,
penra-ca să fiă cât se potă de departe de
abisul, ce se deschidea la cealaltă parte a
drumului. De abia scăpă de cotitura de
stâncă, și de-odată îl apucă viscolul, ca și
când ar voi să-l arunce în abis, și zăpada
amestecată cu aoe de ghiță îi lovea, ca
și cu bictul, în față. Dér călăreț și calul
nu slăbeau. In mânia tuturor petitorilor tur-
bate ale naturei, ei își urmau calea. In-
tr'un moment, când un vârtej de orcau
trecu peste el, și vântul părea că stă în
loc pe câte-va secunde, Namman Abbas își
scöse din manta ceva mai bine nasul și
ochii pentru de-a se putea orienta unde se

lungă arată scopul și intențiunile, de care a fost condus comitetul Despartământului când a luat hotărârea de-a înființa bibliotecă populară; vorbi despre cartea românească, despre folosul și însemnătatea ei, aducând exemplul mai multor bărbați mari din istoria noastră națională, cari și-au jertfit binele și ferocitatea vieții în luptă pentru cartea românească, etc. etc. La această vorbire, urmată de însuflețite strigări de „să trăescă“ ale poporului, răspunde d-l paroh local Iosif Micu. D-sa dete expresiune mândriei, ce o simte poporul român din Feldiara prin distincțiunea, ce i-s'a făcut din partea comitetului Despartământului, care nu numai că a ales această comună ca loc al întrunirii adunării generale din urmă, dar a început cu Feldiara și punerea în circulațiune a primei bibliotecă românești ambulante. În numele poporului feldioran mulțumesc comitetului și delegatului acestuia pentru jertfele și ostenețele aduse, asigurând, că poporul feldiara doritor de carte românească va sci la rândul său să-și arate recunoștința pentru marele serviciu, ce i-se face prin înstituirea acestor bibliotecă. Vorbirea d-lui paroh Micu fu de-așezămenea urmată de sgomotoase urări de „să trăescă“ la adresa comitetului.

După acestea d-l Maior deschide biblioteca, face o scurtă schițare a cărților din ea și cetesce instrucțiunile privitoare la administrarea bibliotecă. S'a ales apoi ca bibliotecar d-l Aohim *Constantin*, care este tot-odată efor al bisericeii și membru în Agentura Asociațiunei, er la urmă s'au împărțit, prin însuși delegatul comitetului, primele cărți poporului doritor de oetie. Cărțile și-le alegeau plugarii înșiși, după catalog; cea mai mare trecere au avut-o istoriile naționale, ca d. es. Istoria Românilor sub Mihaiu Vodă-Vitezul de Bălcescu, Istoria Românilor de Petru Maior etc., cari erau cerute de câte 4—5 înși de-odată.

Biblioteca s'a depus în cancelaria Eforiei și va fi deschisă în ziua Duminică după eșirea din biserică.

După orele 7 s'era poporul s'a împărțiat vesel și mândru, că acum nici în privința bibliotecă, cum diceau ei, „nu stau mai înderēt ca Sașii.“

Etă, în fine, și instrucțiunile privitoare la administrarea bibliotecă, cari instrucțiuni însă de-ocamdată sunt numai provisorii, rămânând a-se complecta după praxă și după trebuințele ivite:

Instrucțiuni pentru administrarea Bibliotecă.

Art. I. Din taxele membrilor ajutorii (1 fl. la an) și binefăcătorii (1—10 or. la an) se întemeiază o bibliotecă, constând din cărți românești de valoare, alese și întocmite pentru trebuințele cetitorilor noștri de totă categoria. Ea formeză proprietatea Asociațiunei și stă sub suprave-

ghierea mijlocită a Comitetului Despartământului.

Art. II. Biblioteca este împărțită în grupe, având fiecare grupă aceeași mărime, cărți cam de același preț, așezate în dulapuri de același fel. Cărțile singuraticelor grupe însă sunt de cuprins diferit de al celorlalte. Fiecare grupă de cărți are însemnat pe dulapul său un număr român și se numesc: „Biblioteca Nr...“

Art. III. Fiecare grupă de cărți se dă în îngrijirea unei Agenturi, care o va pune la dispozițiune poporului român din comuna sa pentru întrebunțare. În acest scop Agentura alege pe unul dintre membrii săi ca bibliotecar, care va avea să se ocupe în special cu administrarea bibliotecă, să îngrijescă de bunăstarea ei și să imprumute pentru cetire cărțile din bibliotecă pe lângă observarea următoarelor reguli generale:

1. Fiecare locuitor român din comună, care scie ceti, are drept de-a imprumuta cărți din bibliotecă, fără a plăti nici o taxă. Acest drept și-l poate pierde cine-va numai în cazul, decă s'ar adevări, că din rea voință, ori nepricepere păgubescă bibliotecă, perde cărțile, le strică, ori le murdăresce fără nici o cruțare.

2. Nimenea nu va pute imprumuta de-odată, decă o singură carte, pe care imprumutătorul cel mult la o lună de zile dela data imprumutării este dator a-o da înderēt bibliotecă. Până când n'a înapoiat cartea, nu poate imprumuta alta.

3. Imprumutătorul este răspunzător pentru cartea imprumutată, pe care la cas, decă ar perde-o, ori nimici, e dator să o plătescă.

4. Bibliotecarul va purta un registru în regulă, în care va însemna imediat numele imprumutătorului, cartea imprumutată, ziua când s'a imprumutat și ziua când s'a înapoiat cartea. Pe baza acestui registru, bibliotecarul va face în ziua când an un raport statistic către Comitetul Despartământului, în care va arăta, cari cărți de câți cetitori au fost cetite în decursul anului.

Art. IV. Fiecare grupă de cărți va sta într'o comună numai un timp anumit, pe care îl va fix. adunarea generală. După trecerea acestui timp, Agenturile vor schimba între sine bibliotecă. Schimbarea se va face în același timp pe întreg teritoriul Despartământului, pe lângă stricta observare a instrucțiunilor, ce se vor da din partea comitetului. Comitetul va arăta tot-odată și ordinea strămutării bibliotecă dintr'o comună într'alta; această ordine va fi stabilită după principiul, ca în decursul timpului fie-care grupă de cărți să staționeze pe rând în toate cele 22 comune aflate pe teritoriul acestui Despartământ.

(L. S.)

(Subscris: Comitetul.)

Pentru „justificare“.

Înainte cu de ce zile ni-s'a fost trimis spre publicare un „protest“, sub care figura la locul întăiu numele Lucaciu, după care urmau alte cinci nume de membri din comitet. Acest „protest“ avuse scopul vedit și declarat de-a accentua înaintea publicului român de dincă și de dincolo de munți ruptura întâmplată în sinul comitetului la 11 Ian. n. 1896.

Ruptura scim, că a urmat din cauză, că Lucaciu și soți au voit să salveze situațiunea d-lor Albini Russu și Duică, compromiși în conflictul ce aceștia l'au provocat cu Dr. Rațiu și cu comitetul, și au voit să-o facă cu or-ice preț, mergând până a susținé, că dela salvarea situațiunei personale a acelor domni atirna salvarea situațiunei grave a partidului.

Cetitorii noștri sciu din ce motive noi n'am putut da loc acelu „protest“. Cel mai de căpeteniă motiv a fost, că n'am aflat a fi con-

sult și demn de-a se apela la forul publicității într'o cestiune de neînțelegere în sinul unei consfățuirii confidentiale a membrilor comitetului, care cestiune trebuia adusă mai întâiu înaintea forului bărbaților de încredere ai partidului, singur competent de-a o rezolva și tranșa într'un chip său într'altul.

Acum vine d-l Dr. V. Lucaciu, — de astă-dată nu prin mijlocirea altora, ci însuși și de-a dreptul — și ne rōgă să dăm loc unei scrisori ce a adresat'o președintelui Dr. Rațiu și pe care vrea tot-odată să-o publice „ca să fiă justificat înaintea națiunei.“

Ne-am hotărīt de a satisface de astă-data rugărei d-lui Lucaciu și de-a publica scrisoarea d-sale. Nu venim în conflict printr'asta cu atitudinea noastră de până acuma, căci această scrisoară evită de a discuta amănunte din consfățuirile intime, er despre „protest“ — pe care acuma îl numesc „declarare“ — vorbesce numai ca despre un fapt împlinit.

Împlinindu-i însă rugarea nu putem să nu ne exprimăm adēnca noastră părere de rău, că această scrisoară nu numai că nu justifică procederea părintelui Lucaciu în afacerea cu protestul, dar o pune într'o lumină încă și mai tristă, și mai culpabilă.

Acăsta o vom dovedi-o într'o critică principiară și obiectivă ce i-o vom face.

Etă scrisoarea:

On. Redacțiune!

Vă rog să publicați epistola acăsta în numărul proxim al diaru-ului d-vōstră.

Și șești, la 23 Ianuarie 1896.

Dr. V. Lucaciu.

Domnule President!*)

Cred, că e de prisos, să amintesc, că românimea întregă geme de durere, vedēnd cele ce se petrec pe contul și în numele comitetului național, a partidului național, în viața noastră publică.

Și bine se distingem lucrurile.

Alta e chestia pur materială cu proprietatea „institutului tipografic“ și alta e șirul de isprăvuri de natură politică, ce le-ai făcut și continuezi a-le face D ta în cauza politiceii partidului național, mai ales în chestiunea capitală a redacției diarelor comitetului național.

În chestiunea pur materială, comitetul s'a pronunțat și a făcut dispozițiunile sale. Nu discut acum, oportun și prudent lucrăți, seu din contră. Ce-a făcut comitetul poate să desfacă, să repareze seu să dreagă, după cum va afla de cuviință. De aceea am declarat din capul locului, în ședința comitetului dia 11 luna curentă, că nu intru în discuțiune asupra chestiunei pur materiale, și voiu conlucra cu cea mai sinceră bună-voință, ca și acăsta chestiune să-și găsescă o deslegare potrivită a intereselor noastre naționale.

Ce atinge însă chestiunea politiceii noastre naționale, comitetul central electoral a constituit normative pozitive și categorice, cari formau garanțiă deplină pentru mersul bun și pentru desvoltarea neimpedată a causei naționale. Ast-fel a constituit sub presiuni D-tale delegațiunea sibiiană a comitetului pentru Gasuri de urgență și s'au rezervat pentru sine dreptul și puterea de dispozițiune în casuri controversate și în chestiuni de importanță politică.

Și chestiune de importanță capitală este redacțiunea organelor partidului național.

În acăsta cauză n'ai ținut samă, nici de delegațiunea sibiiană a comitetului, nici n'ai cerut avisul, nici n'ai așteptat dispozițiunile comitetului național.

Și ast-fel, din cauza desconsiderării normelor constituite de comitet în condu-

*) Din cuprinsul acestei scrisori se vede, că ea a fost adresată presidentului comitetului Dr. Ioan Rațiu. Red.

ceera causei naționale: am ajuns în confuziunea deplorabilă, în situațiune incurată, care muncesce toate inimile devotate causei naționale.

Se vorbesce de criză, de scisiune, de anarhiă, de răsvrățitori etc. și se fac greșeli după greșeli și comitetul național nu e în pozițiune să se declare, să facă dispozițiunile recerute pentru restabilirea ordinei conturbate.

Tot ce s'au făcut dela 16 Novembre 1895 în chestiunea națională, s'au făcut fără soirea, fără învoirea, fără autorizarea din partea comitetului național, ma, în contra spiritului de conciliațiune, ce s'a arătat în sinul comitetului național cu ocaziunea ședințelor din 10—11 Ianuarie a. o., precum acăsta în mod irrefragabil dovedesce declaratiunea majorității membrilor din acele ședințe, a căror bună-voință curată a fost mistificată. Nemărginit cinism se recere la încercarea de-a răstălmăci fapte constatate prin declarațiuni formale și subscrieri propriie ale majorității comitetului din acele ședințe.

După aceste e clar, că un singur mod ne mai rămâne pentru salvarea situațiunei: convocarea imediată a membrilor comitetului național la o ședință plenară, ca să-idee declarațiunea sa asupra situațiunei, să iee măsurile necesare pentru salvarea onorei naționale, pentru vindecarea ranelor deschise ale națiunei.

Tote aceste se pot face încă, numai bună-voință să avem și iubire desinteresată către cauza mare națională.

Eu v'am telegrafat în sensul acăsta și ved cu durere, că nu a-ți luat nici o dispozițiune: acum vă rog în soris în numele causei sfinte să convocați imediat comitetul național la ședința plenară sub sancțiunea de lesa-națiune pentru cazul de absentare nemotivată a vre-unui membru din comitet.

Asta e cererea mea, ce vi-o adresez în aceste zile grele și pline de urmări, și ca să fiu justificat înaintea națiunei o și dau publicității, cu rugarea, că tot sufletul de român să se inspire de nobila nisuință de-a aplana pe cale pacifică divergențele ivite, cari în sine sunt neînsemnate și de natură personală, în urmărilor lor însă se prezenta ca cele mai funeste pentru s-ta cauză națională.

Am dis, genial bun al națiunei să fiă cu noi!

Și șești, 23 Ianuarie 1896.

Cu totă stima

Dr. Vasiliu Lucaciu,
secretar general al comitetului
partidului național.

SCIRILE ZILEI.

— 15 (27) Ianuarie.

Sărmanii Ciangăi! Din incidentul mileniului din nou s'a pornit în Budapesta mișcare, ca Ciangăii din Moldova și Bucovina, 200,000 la număr, să fiă aduși în Ungaria. Suntem siguri, că și acești sărmanii Ciangăi vor păși-o ca și cei aduși mai enii trecuți de prințul Odescałchi, cari după-ce și-au vëndut averile în Moldova și Bucovina au fost aduși pe pustiățile Ungariei, unde au devenit peritori de fōme, și în fine ruți și flămânți s'au întors erăși la vetrele străbune, unde între „Valah“ le merge destul de bine.

—o—

Oficieri în rezervă degradați. Diaru-ului „Osterreichische Volkszeitung“ i-se anunță din Troppau, că în cercurile antisemite-germane-naționale de acolo domnesce mare iritațiune din cauză, că doi membri ai reuniunei „Deutsche Wehr“, cari erau oficieri în rezervă, au fost lipsiți de șargea lor. Consiliul de onore militar s'a aflat îndemnat să-idegradeze pe respectivii doi oficieri din motivul, că ei au luat parte la serbarea aniversării de 80 ani a prințului Bismark, și la acea serbare, cum motivează consiliul, nu s'a făcut nici o amintire de monarchia austro-ungară și de monarchul nostru. Mai dice apoi consiliul de onore militar, că numita reuniune, la care aparțineau cei doi oficieri în rezervă,

edă un diar, ale cărui tendințe nici decum nu sunt compatibile cu șargea și caracterul unui oficer.

—o—

Censură de avocat. Ni-se scrie, că d-l Dr. George Lănuș, actualmente oncoiplit în cancelaria d-lui avocat Dr. Ciuta în Bistrița, în 13 Ianuarie n. c. a depus cu succes censura de avocat în Tergul-Mureșului. — Felicitările noastre!

—o—

Un castel pompos nimicit. Din Kiew se depășează, că în comuna Talnoje a ars cu totul castelul pompos al guvernului conte Șuwaloff. S'au prefăcut în cenușă diverse prețioase și o galerie de picturi renumite. Se afirmă că paguba e enorm de mare.

—o—

Promoțiune. Ni-se scrie, că în 24 l. g. a fost promovat în aula universității Francisco-Josefine din Cernăuți d-nul Petru Ionescu profesor la institutul ped. teol. din Oranșebes, la gradul de *doctor theologiae*. — Felicitările noastre.

—o—

Bal în Năsăud se va da în 8 Februar n. c. în sala de gimnastică dela gimnasiu. Venitul curat e destinat în favorul fondului școlarelor lipsiți în oas de morb. Prețul de intrare: pentru o persoană 1 fl. pentru o persoană în familie 80 cr. Incepătul a 8 ore seara.

Din dieta ungară.

Ședința dela 25 Ianuarie a fost foarte furtună. Punctul culminant al discursurilor a fost vorbirea contelui Apponyi, care își motivă propunerile, ce le făcuse zilele trecute cu privire la puritatea alegerilor și la introducerea jurisdicțiunii Curiei în afaceri electorale. Ceru tot-odată, ca ministrul-președinte să garanteze, că încă înainte de terminarea actualului period electoral va presenta camerei propunerile sale și va face, ca jurisdicțiunea Curiei să fie codificată între legile țerei.

Ministrul-președinte Banffy a refuzat însă de-a da lui Apponyi garanțiile cerute, declarând, că codificarea jurisdicțiunii Curiei o condiționează de anumite raporturi politice. Se presupune, că sub aceste raporturi politice este a-se înțelege voința Coronei; de altă parte se vede, că Banffy nu s'a simțit sigur de sprijinul partidei sale, în al căreia sîn domneso mari divergențe de vederi; din astă cauză el n'a cutezat să-i garanteze nimic lui Apponyi, er urmarea este, că între Apponyi și Banffy a intrat erăși un mare părete despărțitor. Pertractările de apropiare între partida „liberală” și „națională”, ce-i drept, încă n'au încetat, dăr rezultatul lor este atât de problematic, încât se dice, că Apponyi e hotărît să începă în dietă acțiunea sa opozițională, er în țără să începă a-și organiza partidul.

La sfârșitul ședinței deputatul Hosias Molnar interpelă pe ministrul de interne, decă are cunoștință despre faptul, că 1500 de jugere de pământ, — cari conform regulării de graniță din anul 1888 s'au enunciat ca *teritor român*, dăr conform protocolului luat și scris la 2 Septembrie 1890 în Orasna din partea comisiunii mioste de regularea granițelor din partea României de loc-col. Ionescu, s'au recunoscut ca proprietate a orașului Kézdy-Vásárhely — se țin ocupate din partea membrilor *mânăstirii românești Sf. Spiridon* și de-atunci încoco a rămas tot în posesiunea acelei mânăstiri? Molnar interpelă apoi, decă are de gând ministrul să pretindă acel teritoriu dela România pe cale internațională?

Ou aceste ședința se închise.

Din camera română.

Etă pe scurt discutiunea urmată în ședința de Vineri a Camerei, în care ministrul-președinte Sturdza a declarat, că nu se mai pôte înțelege cu colegul său dela interne și a provocat astfel un vot de încredere pentru d-sa, care vot era tot-odată un vot de blam pentru d-l Fleava:

D-l D. Sturdza începe a declara, că se simte foarte mișcat ori de câte-ori e vorba să vorbescă de pe locul pe care a stat Ioan Brătianu. A fost, spune d-sa, foarte mișcat când a auzit că ieri doi membri ai partidului s'au încruciat săbiile pe mormântul lui Ioan Brătianu.

D-l G. Dobrescu: Cer cuvântul în chestie personală.

D-l D. Sturdza: Sfătușește pe d-l Dobrescu să fie mai puțin violent cu d-sa, căci și fratele d-sale a atacat pe Ioan Brătianu și apoi se plângea amar după cosoiugul lui.

D-l Dobrescu: Tot de morți vorbesc! Mai lasă morții în pace. (Sgomot, protestări. Președintele îl invită să tacă.)

D-l Dobrescu: Nu permit să se atingă de fratele meu! (Sgomot. Voci: la ordine! la ordine!)

D-l Sturdza: Cere d-lui Dobrescu să respecte virsta și pozițiunea (Apl.) Primul ministru afirmă că nu se pôte înțelege cu d-l Fleava, de ore-ce ministrul de interne își atribue toate actele bune. Spune, că numai el a făcut alegerile libere, când alegerile libere sunt opera întregului guvern și a țerei. (Apl.)

D-l Dobrescu: Intră pe d-l Chiritoșopolu! (Sgomot, protestări.)

D-l Sturdza spune, urmând, că d-l Fleava nu-i comunică nimic din cele ce face, și a dat avertisment unui prefect, care a comunicat, după ordinul d-sale, direct cu d-sa. Ceva mai mult, a confirmat pe primarul Capitalei fără ca măcar să-l însoțeze, astfel că d-sa n'a aflat lucrul decă din „Monitor”. D-l Fleava, continuă oratorul, caută să-și facă partid și a împărțit partidul liberal în Fleviști și Sturdziști. Acastă situație nu pôte să fie spre folosul țării și dovada cea mai bună este, că diarele conservatoare îl laudă. (Apl.) D-l Sturdza termină declarând, că d-sa nu mai pôte să ducă guvernul în asemenea condiții și cere camerei să limpezescă situația.

D-l N. Fleava nu se aștepta ca această chestiune să se discute în public, dăr nu fuge de discuția publică și a dat dovadă că-i place să lucreze la lumină, când a dat ordin ca toate actele pe cari le face să fie comunicate presei. Protestez — dice — în contra insinuarilor d-lui prim-ministru. Sunt împăcat în conștiință, căci sciu că am lucrat cu sinceritate. (Apl.)

Dăr, decă nu vroiau să mai stau în guvern trebuia să mi-se spue acăsta, căci eu n'am cerut să fiu ministru. Regelui, primului-ministru și parlamentului îi aparțin locurile acestea și când nu voiți mai avea încrederea acestor factori, mă voiți retrage de aci. Locul însă de membru în partidul liberal nu mi-se pôte lua. (Apl.)

Ce mi-se impută? Că am dat un avertisment unui prefect. N'am scuit că primul ministru îi ordonase să-i comunice direct, dăr era dator primului-ministru și a prefectului să-mi comunice acăsta, căci eu nu sunt inferior aci, am și eu individualitatea mea (Apl.) Nu i-am comunicat confirmarea primarului? Am fost de două ori la consiliu pentru acăsta, dăr d-l Sturdza n'a venit. I-am scris un bilet în care îi ceream o întilnire, și nici nu mi-a răspuns, atunci am spus consilierilor cari m'au întreat pe cine să alegă, să facă ce vor voi. Eu nu puteam să stau continuu la ușă d-lui Sturdza căci nu sunt lacheul d-sale (Apl.)

Am schimbat pe prefectul Capitalei? Un lucru nu mi-se pôte contesta, că sunt muncitor, eu nu am luat ministerul numai ca să mă îngâmf și să-mi satisfac o vanitate. Ei bine nu pot lucra cu omenii, cari nu sunt activi (Apl.) Am căutat să-mi fac partid? Dăr nu mi-am ales nici chiar un secretar general un prieten. Toți prefectorii au fost numiți în consiliu și n'am avut un singur candidat la alegeri.

D-l Dinu Brătianu: La Focșani!

D-l N. Fleava: Mă miră că mă intrerupe toomai fiul lui Ioan Brătianu, căruia când am primit scris că la Slatina se petrec neorânduieși, i-am dat o telegramă în care îi spuneam: La voi tineri imi e speranța, că alegerile să fie libere și în mâinile voștre încredințez controlul. (D-lor D. Brătianu și

N. Xenopolu, cari candidau acolo.) (Apl.) Am intrat în guvern cu cele mai bune intenții și am întins mâna chiar „Voinței”, căci din acea redacție am luat prefectul de poliție (Apl.) Nu sunt acestea însă motivele. Nu vă plac eu? De ce nu veniți să o spu-neți în mod leal? Ați alergat la interpelarea murdara a d-lui Epurescu!

D-l Epurescu: Este adevărat!

D-l Fleava: E foarte murdară. Ei bine, nu voi plecă de pe acastă bancă până nu voi răspunde la acea interpelare. (Bdl.) Dăr adevăratul meu adversar nu e d-l Sturdza, nici partidul, ci *direcția occultă*, pe care am denunțat-o acum 12 ani și o denunț și ađi. Ea cere ađi capul meu, mâne d-le Sturdza va cere capul d-tale. (Apl.) Termină declarând încă-odată, că nu se va retrage până ce nu se va pronunța camera. (Apl.)

D-l D. Sturdza protestă în contra afirmării că d-sa ar fi condus de direcția occultă. Tôtă neînțelegerea e provocată de atitudinea d-lui Fleava. D-l Sturdza cere camerei să-i reguleze situația de prim-ministru.

În fine s'a primit moțiunea propusă de d-l V. Lascăr, prin care se votază încredere ministrului-președinte.

*

Ședința dela 13 Ianuarie v. 1896.

D-l Epurescu declară că atunci când a anunțat interpelarea nu a avut intenția să lovescă în ministru de interne și nici nu-l bănuia de neoiuste.

A voit numai să-i dea ocazia să demintă insinuarile „Epocai”. Acum însă spune d-sa, când vede, că dușmanii liberalilor voiesă să lovescă în partid declară că își retrage interpelarea (Apl.) Și deolar încă-odată că n'am pus nici un moment în dubiu onestitatea d-lui Fleava (Apl.)

D-l N. Fleava: Acum d-lor, că însuși d-l interelator își retrage interpelarea, și declară, că nici nu pune la îndoială buna mea credință, înțelege ori-cine, că având în vedere incidental de eri, nu mai pot să stau pe banca de ministru (Apl.) Mă duc d-lor să-mi iau locul pe banca de deputat ca membru al partidului liberal.

D-l Fleava ese din banca ministerială și trece în băncile de deputați. Aplause furtunose și strigăte de bravo isbuoneso de pe băncile amicilor d-lui Fleava. Aceste aplause și strigăte de bravo țin două minute.

D-l Ionel Grădișteanu, care se asociase la interpelarea d-lui Epurescu spune:

Când m'am asociat la interpelare, înțelege ori-cine, că nu am făcut-o ca să țin isonul d-lui Epurescu. Eu eram de atunci convins de perfecta onorabilitate a d-lui Fleava, lucru de care oam târziu s'a convins și d-l Epurescu. (Apl.) Eu voiam să arăt, că articolul din „Epoca” nu avea nimic insultător la adresa d-lui Fleava. (Apl.) Cât despre chestia politică care e legată de acest incident (Voci: nu e nici o chestie politică) imi rezerv dreptul s'o ating cu altă ocașie. (Apl.)

Societatea politică „Concordia” din Cernăuți.

După un restimp de trei luni, societatea politică „Concordia” a ținut în 20 Ianuarie n. c. o nouă adunare generală, din cauza eșirei unor membri atât din sînul societății, cât și din comitetul ei. Comitetul a fost prin urmare necesitat ori a-se reintregi prin alegerea a trei membri noi, ori a depune cu toții mandatele. Comitetul a decis a depune mandatele și a apela la plenul „Concordiei”. Asupra motivelor acestei procederi, „Gazeta Bucovinei” dă următoarele lămuriri:

Cauza acestei procederi a fost așa numitul „curent nou”, care pretinde dela reprezentanții poporului român o acțiune mai energică, sau cum s'a exprimat prof. Dr. Sbiara, „o politică mânăată cu vapor”. Reprezentanții curentului nou nu erau mulțumiți cu modul procederei bărbatilor noștri politici de până acuma. Aceștia la rândul lor trebuiau deci să apeleze la popor, la

massele alegătorilor, spre a-se încredința, ori de mai au încrederea acestora seu nu.

Etă cauza principala a convocării ultimei adunări generale. Ea a și adus intru cât-va lămuriri în acastă privință. Vechiul comitet a demisionat, și adunarea generală i-a votat încredere prin aceea, că l'a reales. Ce-i drept, timpul de ernă nu-i tocmai foarte favorabil pentru convocarea de adunări generale, și credem a nu ne înșela, decă acșiem oam puțin imposantul număr al participanților acestei împrejurări. Dăr decă considerăm, că acești reprezentanți s'au recutat din tôte părțile și tôte păturile poporului român din Bucovina, putem cu drept cuvânt privi votul lor de votul nației române din Bucovina.

De alta, adunarea a decurs în mod foarte demn și a fost lipsită de acele discursuri vehemente, pe cari numai patima le nasee. Și astă-dată s'au auzit plângeri și dorinți. În viața noastră suferințele sunt o rubrică constantă, și se pare, că ne-am deprins cu dănele ca și morariul cu vuetul roțiilor.

Literatură.

„Cosmopolis” este numele unei reviste internaționale ce apare dela 1 Ianuarie 1896 în Londra (la F. Fischer Unwin) și este edată de Fernand Ortmanș. Acastă revistă unică în felul ei foarte voluminoasă (Vol. I. are 320 pag. 8° mare), este scrisă în trei limbi: englezese, francezese și nemțese. În primul volum, ce'l avem înaintea noastră găsim un număr însemnat de valoroșe tractate, essay-uri, povestiri, fragmente și referate (cu privire la politica, teatru, literatură) scrise de autori renumiți ai celor trei națiuni. Afiam scriitori englești ca Charles Dilke, Robert Louis Stevenson, Henry James, Edmund Gosse; scriitori franceșii ca Sarcey, Bourget, Rod, Anatole France în fine pe Germanii Voldebruch, Mommsen, Spielhagen, Erich Schmidt. Fiăcare din acești autori scrie în limba sa maternă. Multe alte puteri literare ale celor trei popore culte din occident mai sunt angajate a scrie în „Cosmopolis”. Importanța etică, țința acestei reviste este a uni spiritele într'un timp, când sgomotul politicei și al intereselor specifice amenință a mări tot mai mult divisiunea între popore. „Cosmopolis” este deci o întreprindere mare literară, care și-a pus problema de a înfățișa viața literară și culturală a diferite rase și popore pe câmpul lucrării comune. „Revista” mai are un mare preț pentru cultivarea cunoștințelor de limbă a cetitorului, căci acesta află într'un de-odată escelente scrieri, într'o limbă perfectă, în englezese, francezese și nemțese. E lucru firesc că o întreprindere literară atât de însemnată și cu o țință așa de mare nu pôte fi condusă numai dintr'un punct. Ea a fost deci decentralizată prin aceea, că pe lângă editura din Londra s'an înființat pentru răspândirea ei 6 „reprezentanțe generale” și adecă la New-York, Paris, Amsterdam, Berlin, St. Petersburg și Viena. Aiori în Viena reprezentantul general pentru Austro-Ungaria, Serbia, România și Bulgaria este librăria: „A. Hartleben, Verlagsbuchhandlung, Wien. I, Seilerstätte 19.” Lectura alășă ce-o ofere „Cosmopolis” în volumul I (care costă 1 fl. 50 or.) cetitorilor, culți și ce-o promite în viitoarele volume, fiind angajat pentru acăsta revista un stat major de cei mai buni și renumiți scriitori, recomandă de sine în de ajuns acăsta întreprindere.

*

În tipografia „A. Mureșianu” din Brașov a apărut: Povestiri economice despre grădinărit, economia câmpului, vierit și pădurit, de Ioan Georgescu. O carte foarte folositoare pentru plugari, scrisă în stil ușor de priceput. Cartea are 136 pag. și costă 25 cr. De vândare la tipografia A. Mureșianu în Brașov, și la librăria d-lui Nicolae Ciurcu, Brașov.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Bursa de mărfuri din Budapesta.
din 22 Ianuarie n. 1896.

Săminte	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilgr.	
		dela	până
Grâu Bănățeneș	80	7.10	7.25
Grâu dela Tisa	80	7.15	7.30
Grâu de Pesta	80	7.10	7.25
Grâu de Alba-regala	80	7.10	7.25
Grâu de Bácska	80	7.20	7.35
Grâu ung. de nord	80	—	—

Săminte vechi ori nouă	soiul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilgr.	
			dela	până
Săcară		70—72	6.35	6.40
Orz	nutreț	60—62	4.90	5.10
Orz	de vinars	62.64	5.40	6.20
Orz	de bere	64.66	6.40	7.80
Cvės		69.41	6.10	6.45
Cucuruz	bănăț.	75	—	—
Cucuruz	altă soi	78	—	—
Cucuruz	"	—	—	—
Hirișcă	"	—	—	—

Productediv.	Soiul	Cursul	
		dela	până
Sem. de trif.	Luțernă ungar. transilvană	35.—	45.—
"	bănățenă	—	—
"	roșia	30.—	33.—
Oleu de rap.	rafinat dupla	—	—
Oleu de in	dela Pesta	55.—	55.50
Uns. de porc	dela țără	—	—
Slănină	svântată	48.—	49.—
"	afumată	—	55.—
Său	din Bosnia în buti	15.—	15.50
Prune	din Serbia în saci	14.25	14.50
Lăctar	slavon nou	18.—	19.—
"	bănățeneș	—	—
Nucl	din Ungaria	—	—
Gogoși	ungurești	—	—
"	sărbesci	—	—
Miere	brută	—	—
"	galbină strecurată	—	—
Ceară	de Rosenau	—	—
Spirt	brut	—	—
"	Drojdițe de spirt	—	—

Cursul pietei Brașov.

Din 27 Ianuarie 1896.

Banote rom.	Cump.	9.53	Vënd.	9.56
Argint român.	Cump.	9.46	Vënd.	9.50
Napoleon-d'ori	Cump.	9.57	Vënd.	9.62
Galbeni	Cump.	5.58	Vënd.	—
Ruble rusești	Cump.	129.—	Vënd.	—
Mărc germane	Cump.	59.—	Vënd.	—
Lire turcești	Cump.	10.80	Vënd.	—
Seris. fonc. Albina 5%	—	—	Vënd.	—

Cursul la bursa din Viena.

Din 25 Ianuarie 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.70
Renta de corone ung. 4%	99.05
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	125.50
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	101.75
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.70
Bonuri rurale ungare 4%	97.15
Bonuri rurale croate-slavone.	98.—
Imprum. ung. cu premii.	153.—
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	141.75
Renta de hârtie austr.	100.70
Renta de argint austr.	101.10
Renta de aur austr.	122.70
Losuri diu 860	147.50
Acții de ale Băncii austro-ungară.	1007.—
Acții de-ale Băncii ung. de credit.	415.—
Acții de-ale Băncii austr. de credit.	370.50
Napoleonori.	9.61
Mărc imperial germane	59.27 1/2
London vista	121.15
Paris vista	48.—
Rente de corone austr. 4%	100.65
Note italiene.	44.15

Cursul losurilor private

din 22 Ianuarie 1896

	oamp	vind.
Basilica	7.20	7.80
Credit	197.—	198.—
Clary 40 fl. m. c.	55.50	56.50
Navig. pe Dunăre	134.—	137.—
Insruck	27.—	28.—
Krakau	27.50	28.50
Laibach	23.50	24.50
Buda	60.—	60.25
Palfy	55.—	57.—
Crucea roșie austr.	13.80	18.90
dto ung.	11.—	11.80
dto ital.	11.75	12.50
Rudolf	23.25	24.25
Salm	67.—	68.—
Salzburg	27.50	28.50
St. Genois	70.—	74.—
Stanislaw	45.—	46.50
Triestine 4 1/2% 100 m. c.	—	150.25
dto 4% 50	—	—
Waldstein	68.—	72.—
Sărbesci 3%	38.—	34.—
dto de 10 franci	—	—
Banca h. ung. 4%	124.—	125.—

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei” à 5 cr. se pot cumpăra în librăria Nicolae Ciurcu.

Nr. 398—1896.

PUBLICAȚIUNE.

Miercuri în 12 Februarie a. c. la 11 ore înainte de prânz va avea loc la oficiul orășenesc economic o pertractare scripturistica de oferte asupra predării construcției unei fântâni în Dêrste cu spese preliminate de 720 fl. Ofertele sigilate, provădute cu timbru de 50 cr. și cu un vadiu de 5%, sunt de a se așterne până la amintitul termin la sus citatul oficiu.

În ofert este de a exprima în cifre și litere suma de rebonificarea cerută, după aceea să se dea dechiarățiunea, sumă că oferentului i sunt cunoscute condițiile de oferte și acele contractuale, cari se află în decursul orărilor oficiose în biroul oficiului orășenesc economic spre esaminare din partea fiă-cărui.

Brașov, 16 Ianuarie 1896.

881,1—2 Magistratul orășenesc

ABONAMENTE

„GAZETA TRANSILVANIEI”

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni.	3 fl. —
Pe șese luni.	6 fl. —
Pe un an.	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni.	10 fr.
Pe șese luni.	20 fr.
Pe un an.	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminică.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe an.	2 fl. —
Pe șese luni.	1 fl. —
Pe trei luni.	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe an.	8 franci.
Pe șese luni.	4 franci.
Pe trei luni.	2 franci.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate poștale.

Domnii, cari se vor abona din nou, să binevoiescă a scrie adresa lămurită și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.”

Loteria de clasă ungară

Tragerea loteriei a clasei I.

dela 5—8 Februarie,

cel mai mare câștig în cas favorabil

UN MILLION

Câștiguri principale de: 600000, 400000, 300000, 200000
2 à 100000, 80000, 2 à 60000. 4 à 40000, 2 à 30000, 2 à 15000
7 à 10000, 14 à 8000, 34 à 6000, 16 à 4000, 120 à 2000, 226 à 1000

45007 Câștiguri de bani,
în suma totală de

9200000 CORÓNE

plătibil în bani gata fără nici un scădamânt.

Losuri pentru clasa I.:

Losuri complete valabile pentru 3 clase

1	2	10	20
fl. 20.—	10.—	2.—	1.—

1	2	10	20
fl. 60.—	30.—	6.—	3.—

Recomandă și trimite după primirea banilor cu mandat postal sau și c rambursă.

CARL HEINTZE Budapest Szervitater

La comanda de losuri clasa I, pentru porto recomandat și lista tragerilor 25 cr., la losuri complete porto și 3 liste de trageri 50 cr. sunt a se plăti.